

[Kirsten Jacobsen]

Ingen vil da overhovedet argumentere imod, at et internationalt rentefald vil hjælpe boligejerne. Men jeg synes ikke, at de danske boligejere skulle nøjes med det, man foranstalter i Tyskland, og som får indflydelse på renten internationalt set. Man burde også nationalt kunne forvente noget andet end redningsaktioner.

Også regeringens forslag om at nedsætte handelsomkostningerne er jo en panikreaktion. Det er rigtigt, at handelsomkostningerne ved en ejendomshandel er for store, det er rigtigt, at handelsomkostningerne er med til at hæmme mobiliteten, men det har de jo været i rigtig mange år, og den midlertidige stempel-fritagelse, som regeringen har lagt op til i boligpakken, er ikke noget, der vil hjælpe.

Boligministeren gjorde meget ud af at fortælle, at Dansk Ejendomsmæglerforening jo med glæde havde taget imod dette tilbud. Må jeg have lov til at citere fra et telegram fra Ritau fra den 23. marts 1993 klokken 16.39:

»Boligpakken vil kun få beskeden betydning for handel med fast ejendom, forudser Knud Pedersen, landsformand for Dansk Ejendomsmæglerforening.«

Han erkender dog, at branchen er i en sådan situation, at man ikke kan tillade sig at være utaknemlig. Jeg fortsætter citatet:

»Pakken vil ikke betyde ret meget, men i dag er vi taknemlige for lidt, siger Knud Pedersen.«

Hvis regeringen kan få det til en vild glæde over regeringens initiativer, skal man vistnok have Vorherre til hjælp, og det kan jo være, det er derfor, de har sendt boligministeren op for at forsvare det.

Boligejerne køber i tillid til en bestemt lovgivning, og jeg synes, regeringen skulle begynde at tænke over, om man ikke skulle skabe en stabil situation, så de økonomiske forudsætninger, som de regner meget nøje og alvorligt på, når de flytter ind i boligen, i hvert fald ikke forværres det ene år efter det andet. Det er dét, der er sket.

Når det drejer sig om at prøve på at gøre noget for at give boligejerne en garanti mod fremtidige kommandoraid i form af en yderligere reduktion af skattefradragetsretten, har der jo ikke været meget hjælp at hente. Det er der heller ikke nu, og jeg minder om, at så sent som sidste sommer udtalte den nuværende

skatteminister, at rentefradragsretten bestemt ikke var fredet. Jeg kunne så spørge, om regeringen står bag de udtalelser, som den nuværende skatteminister fremsatte sidste sommer om, at der ikke skulle gives nogen garantier mod en yderligere reduktion af rentefradragsretten.

Jeg kunne også godt tænke mig at spørge regeringen, om man var enig med den nuværende skatteminister, da han samtidig sidste sommer også sagde, at det dog kun skulle gælde for fremtidige lån, hvorimod man gerne ville frede eksisterende realkreditlån, så folk med eksisterende realkreditlån i det mindste kunne blive sikret mod yderligere reduktion af rentefradragsretten. Men i hvert fald er det ikke den vej, Fremskridtspartiet ønsker at gå, og vi er glade for, at også andre partier vil gøre noget mere for boligejerne. Jeg skal derfor på vegne af Fremskridtspartiet, Det Konservative Folkeparti og Venstre fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget ønsker at skabe tillid og fremgang for ejerboligmarkedet, pålægges regeringen

- at fremsætte lovforslag, der indfører et maksimum for lejeværdien af egen bolig for den enkelte boligejer svarende til beløbet for skatteåret 1992,
- at sikre, at lejeværdien af egen bolig skal aftrappes som led i en skattereform,
- at sikre, at ejendomsskatterne helt kan afskaffes i den enkelte kommune, og
- at garantere, at boligejernes samlede økonomiske situation i en kommende skattereform bliver forbedret.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 38).

Anden næstformand (Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg forstod nærmest fru Kirsten Jacobsen